

VINA

Ezt a szóösszetételt találtam ki megálmodott projektem megnevezésének. Négy betű, kettő Visegrádból, kettő Nagymarosból. Egybeírva. Ez a projekt, mely nem híd, nem alagút, csak egy vékony fonal, mely turisztikai célból, de tájba illően összekötheti a két várost. Ez a képletesen mondott fonal nem más, mint egy drótkötél,

Visegrád és Nagymaros összekötése függővasúttal

– az álmom. Hitem, hogy megvalósulása nemcsak szűkebb hazámat, a Dunakanyart szolgálja, hanem újabb lehetőséget biztosítana, mutathassunk minél többet az ide látogatóknak mindabból a természeti csodából, látványból és történelmi kultúrából, mellyel elhalmozott minket itt a Teremtő.

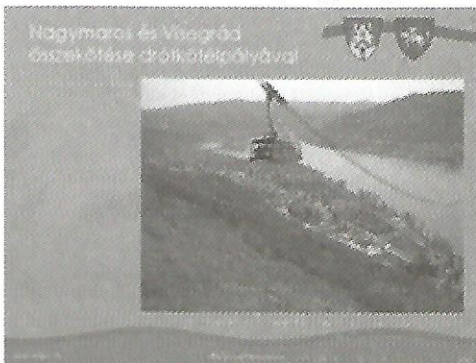
Egy évtizede, hogy megálmodtam. Sokan kérdezik ma is, hogy áll a VINA-projekt? Hogy a kérdésre választ adjak, ezért is fogtam neki az írásnak, meg azért is, mert úgy gondolom, ne adja fel az ember az álmát, s köszönet az újságnak és mindenkinek, aki fogadókészségét biztosította gondolataim megjelentetéséhez!

2004-ben támadt az ötletem. Ültem otthon Nagymaroson, szokott kis helyemen, a teraszunkon, szemben gyönyörű Visegráddal, a Dunával, a várral és bevillant.

Az idegenforgalmat szolgáló eszközrendszernek fontos eleme a közlekedési infrastruktúra, melynek fejlettsége vagy akár a fejlesztés lehetősége egyik városnak sem adatott meg.

Híd? – dehogy! – építésére ebben a térségben egyhamar biztosan nem kerül sor. Lehet, hogy van olyan közlekedési eszköz, amelyik nemcsak kiszolgálja, de célja is lehet az idegenforgalomnak? Igen – hát a függővasút, Visegrád és Nagymaros összekötése függővasúttal. Ez is híd, de csak a két város együttműködésének szellemi hídjá. Úgy gondoltam és gondolom ma is, hogy megvalósítható, és működtetése a két város, Visegrád és Nagymaros világszínvonalú ismertségéhez, idegenforgalmi fejlődéséhez is nagyságrendű léptékekkel hozzájárulhat, hiszen egy ilyen környezet-, táj- és örökségvédelmi szempontból is ideális idegenforgalmi célt szolgáló közlekedési eszköz önmagában is turisztikai látványosság lenne. Nos, itt kezdődött az álom.

Azt hittem, hogy majd mindenki rácsap az ötletre, mindenki látja benne az érdekének megfelelő további járulékos fejlesztési lehetőségeket, mindenkinek tetszik, s akkor kollektív akarattal az álom, az ötlettől a megvalósulásig ripsz-ropsz beteljesül. Persze lehet, hogy egy évtized egy ilyen nagy projekt szempontjából nem is nagy idő, ahogyan akkoriban is írtam; hogy álom-e ez, vagy a jóslat valósággá válik, majd meglátják unokáink vagy azok unokái. Nekem nagy idő, akkor még nem volt, ma már van unokám, s kérdés, látni fogja-e ezt a függővasutat, vagy csak az ő unokái? Egyszer biztosan megvalósul. Lehet, hogy még én is megélem?

Ötletemet a két város polgármestereinek támogatásával, módomban állt előadni 2004 májusában Nagymaroson, a két város

együttműködését is célzó, szervezésemben megvalósult Visegrád és Nagymaros együttes képviselő-testületi ülésen.

Ma úgy látom, két hibát is elkövettem.

Az egyik az volt, hogy arra gondoltam, maguk a városok is vegyenek részt a projekt beruházásában, üzemeltetésében, hiszen ezen keresztül több csatornán is bevételekre tehetnek szert. Mivel én nem vagyok multimilliomos befektető, csak egy ötletszerző, így ez a javaslat tűnt ésszerűnek. Azóta látom, ezt nem szabadott volna erőltetni, csak a lehetőség kapuját kell nyitva hagyni, hiszen befektető számtalan akadna, gondolom városainkból is gyorsan összekovácslód(hat)na itt helyben egy konzorcium, s ez lenne szívem szerint az igazi megoldás.

A másik hiba az volt, hogy a függővasutat a várba terveztem érkeztetni, nem számolva azzal, hogy ez már gondolati szinten is mennyi bonyodalmat, ellenállást jelenthet. Ma már ezt is másképpen látom; a legszebb útvonal és a legkisebb ellenállás iránya az lehetne, ha a visegrádi MOL-kúttal szemben lévő nagymarosi parkolóból indulna, s a palotakert felett haladva a hegyre érkezne, majd onnan a fellegvár mögötti parkolóba. Ezzel ugyanis elkerülhető az is, hogy a nyomvonal bárkinek az ingatlana, kertje, háza fölött menne.

Az eltel kilenc év alatt sok minden történt. Leveleztem, tárgyaltam Ausztriában a Doppelmayr céggel – mint az ilyen projektekből legismertebb kivitelezővel, majd kérésüknek megfelelően a tervezett nyomvonalakról metszeteket készítettem, melyek alapján megállapították, hogy a tervezett helyeken műszakilag megvalósítható a projekt. Gazdaságossági, megtérülési számításokat végeztem. A két város kezdőbetűiből kialakított www.vina.hu domain nevet levédtettem, fenntartottam, a honlapot folyamatosan működtetem, bár a rajta akkor elhelyezett köszöntőmet még nem aktualizáltam. Mint a honlapon is látható, az ötlet népszerűsítése érdekében és a jövő generációinak, gyerekeink és unokáink figyelemfelhívása érdekében rajzversenyeket írtam ki, és díjaztam a nagymarosi és visegrádi iskolában. Azóta néhány újságcikk is megjelent e témával kapcsolatban, támogatók is akadtak. Folytatom a munkát a koncepció továbbfejlesztésével, a műszaki megvalósíthatóság igazolásával, tárgyalásokat folytatok potenciális kivitelezőkkel, lehetséges befektetőkkel, támogatókkal.

Bár már 2004-ben megszületett a gondolat, s éveken próbáltam megvalósítani, eddig nem sikerült realizálni az álmom. Idén elhatároztam, neki futok még egyszer, bízva Visegrádban, Nagymarosban, s Istenben! Ez lehetne Magyarország, sőt Európa legszebb, legvonzóbb turisztikai látványossága, egy igazi Európa-projekt. Minden biztatást, támogatást, segítséget köszönettel veszek.

Visegrád idén kaput nyitott, meghallgatott, s lehetőséget adott a projekt szakmai körben történő ismertetésére és az újságban történő megjelentetésére, hogy Önök is megismerhessék, véleményezhessék álmaim projektjét. A tárgyalások során én is megismerhettem a visegrádi fejlesztési elképzeléseket. Az ötletek összekapcsolhatók. Remélem, én is meggyőző voltam, hogy ez a projekt nem visz Visegrádtól, hanem ad Visegrádnak is, többek között rábővülő turizmussal egyben tehermentesít is, pl. a fellegvárba vezető út forgalomkímélésével.

Köszönettel venném, ha a www.vina.hu fórum lehetőségén és/vagy közvetlen elérhetőségeinken keresztül és/vagy az újság adta lehetőségein keresztül megismerhetnénk egymás véleményét, megtalálnánk a kölcsönös előnyöket, közösen fejlesztenénk az ötletet a megvalósításig! Mert a hivatalokban kilincselni igazán akkor lenne értelme, ha azt mondhatnánk, Visegrád és Nagymaros szeretnék.

Naményi Péter